

Főoldal
Könyvek
Játékok
CD/Kazetta
DVD/Videó
Díafilm
Program

Kiadó

Szerzők

Tarcsai Szabó Tibor

Tarcsai Szabó Tibor civil életében üzemgazdászként dolgozik, és közben az egyik legviccesebb, legvalóságosabb és közben mégis legmesésebb gyerekkönyveket írja napjainkban. Nyelvi humora, és az olvasókhöz hamar közel kerülő figurái egy olyan világot tárnak elénk, melyben pillanatok alatt otthon érezzük magunkat, és közben szabadjára engedhetjük fantáziánkat betűk, szavak és történések szintjén egyaránt.

Azt olvastam a honlapodon az Öné lett rajzban, hogy rajtad kívül mindenki öregszik, kifejténéd ezt egy kicsit?

Az idézett mondat valahogy úgy folytatódik, hogy rajtam kívül mindenki öregszik, én viszont minden évben változatlanul elmondhatom magamról, hogy 1955-ben születtem, Gödöllőn. Ez persze csak játék a szavakkal. Am ha komoly jelentést akarunk keresni benne, akkor azt is mondhatom, hogy aki mesét olvas vagy ír, kicsit kortalanná válik. A lelke biztosan megőrzött valamit a gyermekből. A játékoságból, az elfogulatlanságból, a világ sokféleségének elfogadásából - és sorolhatnám tovább a jelzőket. Nekem ez valamennyire biztosan sikerült, s ez jó érzés még akkor is, ha a zord felnőttek egy része ezt elutasítja vagy infantilisnak minősíti. Egy vidéki kollegám egyszer azzal fogadott: - Nemrég hallottam, hogy meséket írsz. Nem baj, azért még nem lettél kisebb a szememben. Szerencsére azonban nem mindenki gondolkodik így, a gyermeki lélek még sokunkban jól megfér felnőtt mivoltunkkal.

Azt hiszem, nem véletlen, hogy könyveid finoman párbeszédéznek Lázár Ervin műveivel. Honnan az erős kötődés?

Lázár Ervin írásaival középiskolás koromban ismerkedtem meg, és azonnal magukkal ragadtak. Elsőként a novelláival találkoztam, csak később fedeztem föl a meséket. Az a végtelen szeretet és emberség, jókedv és báj, ami az írásokból árad, örök szerelmessé tette. Ha kicsit borúsabb hangulatban vagyok elég beleolvasnom egy Lázár Ervin-mesébe, s mindjárt derűsebb leszek tőle. Nem véletlen, hogy első meséim helyszínül is az Össze-Vissza Erdőt választottam, leplezetlen utalással a klasszikussá vált Négyszögletű Kerek Erdőre. Eltérő stílusunk ellenére írásaimat sokszor hasonlítják Lázár Ervinéhez, talán mert hasonlóan játékosak és vidámak. A történetek jelentős része is csak annyira rugaszkodik el a valóságtól, amennyire az természetes egy mesében. A szereplők neve viszont többnyire az én írásaimban is jellegzetesen játékosak, nem mondhatók hétköznapiaknak.

A könyveidben egy sajátos világ tárul elénk, egyszerre mesebeli és nagyon valóságos lények, akik viccesen beszélnek, nyakatekert neveket viselnek. Kik ők?

Néhány történetet még saját fiaim szórakoztatására találtam ki csaknem húsz évvel ezelőtt. Ezekből aztán kisarjadtt egy egész mesevilág. Első két könyvem, a Pamuhihóke és Sámsemék valamint A jajszárnú fecskerigó a már említett Össze-Vissza Erdőben játszódik. Ennek közvetlen szomszédságában áll egy Mesélnék nevű helység, amely a Micsoda város! és Az elvarázsolt város történeteinek helyszíne. S mivel ezekben a helyekben nincs semmi meglepő és különös, hát az is természetes, hogy a szereplők is egy kicsit olyanok, mint mi vagyunk. Esendők, tele hibákkal és szerethető tulajdonságokkal. Ugyanúgy botorkálnak a mesék világában, mint mi az életben, csak talán egy kicsit több megértés és szeretet szorult beléjük. Nagyon sok mesém születik úgy, hogy nem a történetet találom ki, hanem a szereplőket. Őket persze jól ismerem, hiszen a barátaim. Még a rosszak is. Egy kis túlzással azt mondhatom, hogy nem kell más tennem, csak behelyeznem őket egy konfliktushelyzetbe, és szinte már hátra is dőlhetnek. Ők azt mondják és teszik, ami a jellemükből fakad, és valahogy mindig kikecmeregnek a bajból. A segítségem nélkül. Persze a mesék gyakran mulatságosak, mint ahogy sokszor mi is azok vagyunk. Nem olyan nehéz észrevenni a fonákját annak, amit mi olyan véresen komolyan veszünk. A mesék világában ugyanakkor olyasmis megtörténhet, ami a való életben nem, ezért különösen szórakoztató írás közben ezeket a lehetőségeket a mi világunkéval összegyúrom. Ilyen szórakoztató játék a névadás is. Alig akad olyan szereplője mesémnek, akinek normális neve lenne. Néhány nevet családtagjaim gyermekkori elszólásaiból alkottam, így született például Repülőkeper vagy Mimmedeszi figurája. Vannak beszélő nevek, mint Hakinyiti Becsuکی, aki egy könyv lapjai közé csalja a városlakók hangját, vagy ilyen Lábalóga Szilveszter, a vándor, aki nevével ellentétben éppen nem a láblógatásáról híres. Persze vannak olyan nevek is, amelyek egyszerűen csak a fantázia születtei, mint Talabér, Kelemon, Zsurgaborló és sok más. A szereplők kitalálása számomra ugyanolyan felüdülés, mint maga a meseírás.

A Micsoda városban megismertt különös lakók Az elvarázsolt városban már egy kiforrott, izgalmas meseregénybe kerülnek. Ahogy Tandoni írja könyveidről: A maiság sehol nem erőltetett, remekül ötvöződik a klasszikummal. Lesz-e folytatás, illetve milyen terveid vannak még?

Eddig öt mesekönyvem jelent meg. Az előbb említett négy könyvet a Ciceró Kiadó bocsátotta útjára Kalmár István rajzaival. Legfrissebb meseregényem az idei könyvhét újdonsága volt Segítség, megszöktünk címmel a General Press Kiadó gondozásában, Faltisz Alexandra illusztrációjával. Természetesen mindig vannak új írásaim. Hiszen írni jó. Nemrég készültem el egy mesefüzettel, amelynek a Balkati, a törpétündér a címe. Balkati is beszélő név: ő ugyanis egy apró gyerektündér, akinek mindig balul sülnék el a varázslatai. Nem teljesen ismeretlen azok számára, akik olvasták a könyveimet, mert a Micsoda város egyik meséjében is feltűnt már. Bár az írás nem hivatásom, jókedvemben és szórakozásból csinálom, azért bizony nem bánom, ha könyv születik a mesékből. Sajnos nem könnyű kiadót találni. Azt mondják, a hazai gyerekkönyvekre nincs igazán kereslet. Legfeljebb a klasszikusnak számító írók könyveit veszik meg az olvasók - például Lázár Ervint. Az a kiadó, amely mégis erre vállalkozik, biztosan számíthat a ráfizetésre. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy legalább ez az öt könyvem megjelenhetett. De hogy Balkatról mikor olvashatnak a gyerekek, azt bizony nem tudom megmondani.

Mit csinálsz civil életedben, azt irtad, hogy legközelebb a Gödöllői Agrártudományi Egyetem volt, ezért mentél oda, vagy más oka is volt annak, hogy erre az egyetemre jelentkezted?

A középiskolát elvégezve nem igazán tudtam, hogy mit is kezdhették magammal. Nem volt kiforrott elképzelésem. Mivel mindenképpen tovább akartam tanulni, a biológia sem állt távol tőlem és még a helyi egyetem is kéznél volt, hát agrármérnök, pontosabban üzemgazdász lettem. Jelenleg egy vetőmag-kereskedelemmel foglalkozó cég ügyvezetője vagyok.

És ez nem mese